

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O retragere.

Deabia au trecut trei luni de zile decând guvernul maghiar a mobilizat toate penele biroului sau de presă, pentru a arăta cu degetul aici în țeară, cât și în străinătate asupra „irredentismului” român, care „și-a aflat chip și formă în „Liga pentru unitatea culturală a Românilor” întemeiată la Bucuresci. Nici la întemeierea, nici la inaugurarea Ligei n'au luat parte decât cetățeni ai regatului român. Cu toate acestea trebuia să fie la mijloc „irredentism”, căci așa 'i-se potrivea guvernului maghiar. Străinătatea mai ales, dar și cercurile maghiare din țeară trebuiau preocupate în contra poporului român, și nimic nu-l putea compromite în ochii tuturor mai mult decât nealitatea și irredentismul.

În curând după aceea s'a trimis în lume tot dela Bucuresci memoriul universitarilor români. Acest memoriu, precum se știe, n'a fost scris la adresa Românilor din patria noastră, ci la adresa străinătății. Conținutul lui e o înșirare de fapte istorice, care dovedesc, că cele trei milioane de Români supuși coroanei Sfântului Stefan sunt amenințați în existența lor națională. Un lucru, pe care îl știe și îl simte aici la noi fiecare băiat de școală. Cu toate acestea guvernul maghiar a oprit trecerea în țeară a acestui memoriu, a pus la cale pe cei doi Români renegeți, despre care dispune, ca să scrie în foile maghiare în numele Românilor în contra memoriului bucurescan, și studenții din Cluj au pornit acțiunea patriotică ce s'a poreclit afacerea „contramemoriului”. Acțiunea din Cluj a aflat un viu răsădit la Budapesta, unde se produsese o viată mișcare în cercurile universitare. Dl. Rényi și domnul Ignatz Waizenkorn se asociază cu Moldovân Gergely și cu Dr. Alexies în o teribilă alianță pentru apărarea maghiarizării contra „minciunilor” și „calumniilor” române.

De atunci a trecut la mijloc timp mulțisor și par'că dintr'odată trifoliul maghiar-ovresc-armenesc-sârbesc a perit în pământ cu contramemoriul și cu „minciunile” și „calumniile” române cu tot. Nimeni nu mai pomenese de el, par'că nici n'a fost vorbă vre-odată de el.

N'am da nici o importanță acestui fapt, dacă el n'ar fi fost succedat de altul tot atât de caracteristic.

În 12/24 Maiu a. c. se ține la Bucuresci un congres al Ligei, la

care au luat parte foarte mulți Români din afară de regat, în special din Ungaria și Transilvania. Unii din acestia au luat și cuvântul și au rostit vorbiri, care au însuflețit întreaga adunare. Era de așteptat, ca Maghiarii acum să sufle mai tare în trîmbița irredentismului, ba să cheme chiar în ajutor pe procurorul în contra „agitatorilor”. Din toate aceste nimic. Raportorul oficiosului „Pester Lloyd”, care a fost față la congresul Ligei, se face că nici nu vede și nici nu aude nimic afară de „măncărimea de frage a dlui Urechic” și de „demagogia sa profesorală”. Pentru d-sa Români transilvăneni și ungureni de față n'au existat, ear' Liga, din temută ce era, a ajuns a fi „un foc de paie”, care în curând se va stînge! Codița dela Cluj vine tot cu această ocaziune a se bate preste gură, când ea apără pe Români ardeleni și ungureni în contra învinovățirii, inventată tot de ea, că ei ar gravita spre Bucuresci!

Că simbrășii guvernului, cheme-'i pe ei Moldovân Gergely, Ignatz Waitzenkorn, „Pester Lloyd” sau „Kolosvár”, nu de capul lor cărnesc și se desmint, se vede destul de limpede din chiar atitudinea guvernului maghiar. Ei sînt simbrășii și tocmii pentru aceea n'au permisiune să aibă vr'o convingere, ci trebuie să se învîrte precum le poruncește stăpânul și hrănitul. Ear' stăpânul li-a poruncit a mai slăbi din dragoste, căci treaba nu merge bine. Înșuși contele Szapáry, ministrul-privocant, află de necesar a scoate neprovocat la iveală chiar acum în parlament cestiunea naționalității și a se pronunța în termeni neobișnuiți de blândi asupra ei. Ba și conducătorul opozițiunii, contele Apponyi, nu poate trece cu vederea această cestiune și se află în această direcție în deplin acord cu capul guvernului.

Din toate aceste putem dar' să constatăm o retragere a șirurilor șoviniste. Înșă această retragere pentru noi nu poate însemna altceva decât o dovadă, că noi am apărât cauza noastră cu dreptate și mergem calea cea adevărată, ear' pentru Maghiari înseamnă, că a sosit timpul, când ei încep a simți, că au apucat o cale greșită, care va trebui să o părăsească. Cu cât mai mult se va întări această convingere în multe părți, cu atât mai tare ne vom apropia unii de alții. Adecă cu cât Români își vor sci apără mai resolut limba și naționalitatea, cu

cât ei nu se vor abate din calea dreaptă și vor păși cu bărbăție înainte, cu atât mai mult se vor convinge Maghiarii de stricăciunile șovinismului lor. Retragerea șovinismului exagerat, ce domnia până acum, pentru noi Români trebuie să fie o încurajare la o pășire resolută și bărbătească în apărarea cauzei noastre naționale.

Măsuri nou de maghiarizare. Ministrul de comunicațiune Baross a trimis tuturor funcționarilor și ofițierilor, ce stau sub direcția sa, o ordonanță, în care li-se poruncește, ca în comunicațiune lor între sine să se folosească exclusiv de limba maghiară. Numai în comunicațiune cu publicul e permisă folosirea și a altei limbi, dacă va fi necesitate.

Pe o parte porunca, pe altă parte permisiunea și această numai condiționată. Baross e de bună seamă convins, că căile ferate ale țării n'au alt scop, decât a contribui la maghiarizarea miilor de funcționari aplicați, ear' publicul — vadă el cum se va înțelege cu acești funcționari publici, dacă ei nu vor găsi „necesitatea” de a face întrebări de „permisiunea” ministrului, a comunica și în altă limbă decât în cea maghiară. Unde e îndatorirea funcționarilor de a sci limbile patriei?

Contele Apponyi și partidul opozițional. Ocupându-se de discursul contelui Apponyi ținut în parlament maghiar despre reforma administrativă, „Egyetértés” scrie următoarele: . . . Acest partid (al lui Apponyi) a vădit îndată, că cu ziua de astăzi contele Apponyi n'a devenit nimic alta, decât un vot interesant al partidului guvernamental. Și unul sau două voturi mai multe sau mai puține, ori-cât de interesante ar fi ele, nimic nu decide. Partidul independenței nu se spărie, dacă voturile partidului guvernamental în parlament se spor se, chiar dacă s'ar spori cu contele Apponyi și cu amicii sei personali. Căci contele Apponyi a încetat cu ziua de astăzi a exista opoziția moderată ca partid politic. Ca o societate privată întemeiată pe cunoștințele personale ea va mai pute exista, ea va exista poate până la alegerile proxime; la îndreptățirea ei principală însă ea a renunțat pentru totdeauna.

Biserica greco-orientală din Bucovina. O telegramă particulară din Viena a „Gazetei Bucovinei” datată din 30 Maiu n. comunică, că statutul congresului bisericesc gr.-or. din Bucovina nu s'a aprobat și au să

se scrie noue alegeri pentru congresul, care va avé să facă proiectul unui alt statut. Cauzele neaprobării statutului sînt necunoscute.

Partidul național-liberal din România. „Voința Națională” (nrul din 21 Maiu v.) publică în fruntea foii o declarație a partidului național-liberal, semnată de toți membrii fruntași ai partidului, în frunte cu Dimitrie Brătianu. Între altele se țice aci.

„. . . Partidul național-liberal simte adînc golul ce lasă pierderea dintre noi a lui Ioan C. Brătianu. Dar' ori-cât de mare este această pierdere, el are conștiință de puterea sa și de datorile sale către țeară; el este hotărît să meargă înainte cu bărbăție”.

„. . . Astăzi Ioan C. Brătianu nu mai este. Dar' simțimintele, nevoile și aspirațiunile țării sînt aceleași. Partidul național-liberal, păstrându'și neatînse ideile și principiile, își urmează neclintit misiunea, găsind în durerea ce-'il lovește un îndemn de a aduce în luptă încă mai multă rivnă și mai multă energie”.

„. . . Pătrunși cu toți de același simțământ, strînsi unii în același gând cu șeful nostru, dl D. Brătianu, urmăm fără șovăire tradițiunile glorioase ale partidului nostru și vom găsi, ca în trecut, în credințele noastre puterea de a învinge toate greutățile și de a răspunde așteptării legitime a țării”.

Cam târziu! Față cu scriile până acum nedesimțite aduse și comentate de întreaga țiaristică, că toți suveranii străini au trimis felicitări suveranilor români cu ocazia iubileului, afară de curtea Rusiei, „Politische Correspondenz” comunică din Bucuresci cu data de 1 Iunie n. următoarea desmîntire: „Cu ocaziunea iubileului, regelui Carol 'i-a venit scrisori de felicitare dela toți suveranii Europei”.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 22 Maiu st. v.

Reforma administrativă.

La desbaterea din parlament despre proiectul de reformă administrativă a mai luat parte dep. Mocsáry și Otto Hermann, vorbind ambii contra proiectului.

Comitatul Solnoc-Dobăca s'a pronunțat ear' pentru, comitatul Sibiului contra reformei.

Cestiunea primatului Ungariei.

Ministrul de culte contele Csáky, serie „Neue Freie Presse”, a declarat unui colaborator dela „Magyar Hirlap”,

că scirea clericalului „Magyar Állam”, că guvernul ar fi renunțat la planul strămutării scaunului primațial la Budapesta, este cu totul falsă.

„Eu nu știu”, țice ministrul, „de unde foaia a primit această informațiune; însă precum în multe alte cazuri, așa și acum, a fost înformată fals. De timp îndelungat încoace studiez cestiunea strămutării scaunului primațial și și acum mă ocup cu această cestiune precăd de importantă, pe atât de interesantă, fără-ca până în prezent să fiu în stare de a lua personal poziție pentru sau contra cestiunii. Guvernul ca atare însă n'a avut până acum preste tot ocaziune și astfel ori-ce scire de asemenea natură trebuie privită ca născocire. Cât timp nu voi fi studiat toate casurile de precedență și datele respective și până a nu fi luat însumi în matură combinație toate eventualitățile, această cestiune nu poate ajunge preste tot înaintea guvernului, nici nu poate fi decisă”. Ministrul făcú totodată amintire de svonurile diverse asupra persoanei fiitorului primat. „Este natural”, țice contele Csáky, „că se ivesc diverse nume, căci fiecare ținut și fiecare clasă socială își are candidatul seu. Pot însă declara hotărît, că toate aceste combinații sînt nebasate și premature. Până de present nu s'a întreprins nici un pas decisiv pentru denumirea fiitorului primat și o asemenea deciziune nici o a urma în timpul mai de aproape. Cestiunea denumirii probabil că se va ivi numai atunci, când se va fi luat o deciziune cu privire la strămutarea scaunului primațial.

Reducerea taxelor vamale în Berlin.

În ședința dela 1 Iunie n. a camerei deputaților cancelarului de Caprivi a comunicat, că ministrul de stat nu s'a putut hotărî a recomanda consiliului federal scăderea vămilor pe cereale. O lipsă generală nu există. Prospecele recoltei ar fi mai bune decât înainte cu 14 zile. Un avantaju general nu s'ar pute aștepta dela scăderea vămilor.

Ministerul de stat a decis a nu propune deocamdată convocarea parlamentului.

Alianța Franței cu Rusia.

Slugărnicia excesivă și servilitatea scărboasă, cu care de mulți ani se cultiva tot ce e rusesc în Franța și în spe-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Discursul

dlui Dr. Gavril Tripou (membru al „Asociațiunii transilvane pentru cultura și literatura poporului român”), ținut în 17 Maiu a. c. la adunarea constituantă a despărțimentului XX., nou înființat în Belean.

Onorată adunare!

Șciți, că membrii „Asociațiunii” au dreptul de a vorbi în ori-care despărțiment. Deci Vă rog să aveți bunăvoința a mă asculta și pe mine, deși nu sînt din cercul acesta! (Să auzim!)

La cele țice de dl președinte Gr. Pușcariu și dl părinte Ioan Cupcea vreau și eu să mai vorbesc ceva despre scopul „Asociațiunii”: despre cultura și literatura poporului român. (Să auzim!)

Ce-i cultura?

E un dar, un lanț d-geesc, care cuprinde viața noastră întreagă, cu toate menirile ei!

Cultura înseamnă: a te învăța printru vitele tale, a le nutri, grijă, curăț și așa, încât ale tale să fie mai frumoase în sat și mai căutate la țiguri.

Cultura înseamnă: a te cuprinde cu grădina ta, cu pomii ței, a-i cultiva, a-i curăț ca mama bună pe pruncii sei, și a te bucura de roadele ce cresc după mîna ta și înaintea ochilor ței!

Cultura înseamnă: să pricepi, că pămîntul de sub picioarele tale, moșia ta, e

darul dumnezeesc, dar' care cere să-'i grijesci ca pe prietenul țeu, să-'i dai nutremînt potrivit, lucrare temeinică, să-'i înmulțesci puterea, roditoare, ca să nu fie pămînt mai bine lucrat ca al țeu, și astfel, ca să te poată în tot anul desfeta și răsplăti cu fructe bogate pentru ostenelele tale.

Cultura înseamnă: ca tu vrei să fi și să rămâi lumină curată ca fața soarelui în casa ta, între copiii ței și în societatea, în care trăiesci; vecinic cu cugete lămurite, vecinic cu inimă liniștită și înălțată.

Cultura înseamnă: a stăruii vecinic, ca priceput și isteț să fi în măiestria ce o porți, și care are a-'ți aduce pâinea în casă și cîntea pe frunte!

Cultura înseamnă: a te sci înfățișa în biserică, în școală și ori-unde în lumea lui Dumnezeu, precum se cuvine, așa, ca vecinic să te laude oamenii și neamurile și să le pară rău, când se vor despărți de tine!

Cultura înseamnă: a ajunge între păcătoși, între rătăcitori, și totuși a rămâne curat, cu virtutea, cu toată bună-tatea în suflet, cu mintea deșteaptă.

Cultura înseamnă: a umbla și înainta vecinic pe căile lui Dumnezeu, pe ale perfecțiunii, desăvirării generale, care se încep cu viața, dar' care sînt extinse, fără de capăt, precum e Dumnezeu ce nile-a pus înainte!

Aceasta e cultura, acesta e scopul jumătate al „Asociațiunii transilvane!”

Dar' ce e literatura poporului român? A doua jumătate a scopului „Asociațiunii”!

Mă vîiu lăpăda aci de domni literatori, și în loc de a Vă da definițiunea literaturii, Vă voiu întreține cu o întemplantă din viața noastră! (Să auzim!)

Aveam un prieten la școală în Cluj, sărac tare, fără părinți, fără protectori și fără toate, afară de suflet și viață. Ajunse în lipsă extremă odată, căt nu mai avea nici măcar de ameați. M'am fost nimerit din întemplantă la el. 'L'am aflat culcat pe o lăviță cu o carte ca mare în mână, adîncit în cetit.

După salutări reciproce îmi dă și mie o carte și mă roagă să țăcem și să cetim. Îl ascult. Amicul era palid și slab, dîsgustat și derangiat, cum numai torturile sărăciei extreme și ale foamei îl sciue face pe om.

Dar' eată, minune! Nu trecu mult și amicul meu sare în picioare, ochii îi strălucesc însufleții, brațul drept 'i-se înalță asemenea ca fruntea lui înseninată; pieptul 'i-se ridică, umerii par'că 'i-se lătesc; cu cartea în stînga face căte un pas înainte și din toate mișcările, privirile și conduita lui se vedea, a fi transportat de un extas mie ne mai cunoscut.

Amicul a uitat dîsgustul și a devenit un atlet în toată bărbăția sa! Nerăbdarea de a sci cauza schimbării sufletesci a prietenului mă făcú necruțător. Îl prind de mână și-'l întreb: „Ce cetesci tu, frate?”

Mă uit și vîd; adecă el cetia o istorie din veacurile de bărbăție, de glorie și de însuflețire ale strămoși-

lor noștri. Era la pagina, unde spiritul avîntat vorbia și lupta față cu inferioritatea și renitența nejustificată a egoismului omoritor; unde inspirațiunea cerească ridica valoarea morală la învingere asupra păturilor ce cu măsura lor nu mergeau mai departe dela gunoii sentimentelor detestabile.

Onorată adunare!

Această întemplantă m'a învățat ca o lecțiune sfîntă a judeca, că ce e literatura unui popor!?

Acum așa judec, că: Literatura e slovă moartă, fără înțeles și fără însemnătate, numai pentru aceia, care ei înșiși sînt morți sufletesc, încât nu mai doresc a sci, a scruta, a se întregi cu depositul literar și cultural al sufletelor producătoare. Pentru cel-ce are dorul sufletesc pentru întregire și perfecționare lucrul stă altcum. Pe seama acelora în cuvintele scrise se pune pe hîrtie lumea întreagă a cugetărilor noastre, lumea întreagă a sentimentelor noastre, se pune și se intrupează pe hîrtie toată viața sufletului nostru. Astfel, și atunci: Literatura nu e numai fotografia spiritului nostru, din care acesta se poate cunoaște, ci e ceva și mai mult: e darul și minunea lui Dumnezeu, prin care sufletele de ați, — fie ele chiar și omorite, — cetind trecutul, scrutând prin cele scrise, cel puțin pe un moment trăesc și se duc cu veacuri înainte, în vremile demult trecute; scrutătorii învață ați dela aceia, care de mult nu mai poartă viața; și luptă astăzi cu puterile, cu învățăturile, cu experiențele și cu țaria spiritului acelora, care deja de veacuri 'și-au primit liniștea eternă.

Prin literatură dar' sufletul de ați producător, nu numai ați își face intrare și împărăție în sufletele celor de astăzi, ce-'i vor pricepe și-'i vor ceti, ci el trece cu veacuri înainte și înapoi; în o viață scurtă, începe a pricepe și a gusta eternitatea, umblând cu sufletul, cu cugetul pe scenele vremilor străbîne; ba ceva mai mult; căci acela ce scrie și își pricepe sufletul seu, îl știe și intrupa după adevăr, pe hîrtie, în literatură: acela își asigură stăruințele sufletului seu, — după puterea, de care dispune chiar și pentru veacurile următoare.

Vedeți dar', domnilor, că ce lucru și dar mare e și literatura. În viața zilnică omul, care cetesc, de regulă reprezintă atâtea vieți și atâtea suflete, pe căte le pricepe și le cuprinde; și cu cât cetesc cineva mai multe spirite înzestrate cu lume bogată în cunoștințe și în sentimente înalte, cu atâtea devine omul mai nobil, mai perfect, mai cult prin literatura cetită. De aci vine, de țice neamurile, și țicem și noi Români, că „literatura noastră este roma cultura noastră”.

Dar' să judecăm și laturea cealaltă. — Cugetați un om cult în adevăr, cu minte luminată de cunoștințe frumoase, cu suflet înalt, cu putere cuceritoare; dacă acesta va lua condeul în mână și va pune pe hîrtie adevărurile sfinte din viața și din lume; dacă acesta va zugrăvi virtutea și păcatul, pe sine și pe alții, atunci cultura devine sufletul și creatoarea lite-

cial în Paris, începe încetul cu încetul a produce o reacțiune, despre care nu se știe a se exprima chiar publice spiritele mai bune ale republicii franceze. În Paris însuși astfel de păreri încă nu vin la iveală, se încumetă însă a se ivi prin corespondențele literatilor vânduți, care se publică prin ziare de provincie. Așa a publicat mai zilele trecute Albert Delpit în unul din cele mai cetite ziare din Marsilia sub titlu: „L'alliance franco-russe, — la dignité d'un peuple” un articol, care a produs mare senzațiune. În cele următoare vom a reproduce unele pasaje.

„În unele timpuri nouă ne lipsese cu totul conștiința demnității. Între noi sînt oameni, care ar fi foarte supărați, dacă nu li s'ar ierta să strige câte odată cu entuziasm „Vive la Russie”. Dacă cineva studiază cu sînge rece cesiunea franco-rusească, atunci iute se vede, că Rusia are tot atâtea cauze, ca nouă să ne ajute sau să se dea la o parte. Trebuie să mi-se concedă, că un autocrat ca Țarul nu poate să iubească o democrație ca a noastră. Alexandru al III-lea însă este cu mult mai inteligent, ca să nu înțeleagă, că o nouă înfrîngere a Franței este egală cu totala respingere a Rusiei din Orient. . .

„Nici națiunile, nici oamenii nu căștigă nimic, dacă se arată prea servili. Ba nici nu este frumos de a face la toată ocaziunea salto mortale. Unor incidente ce arătau din partea Rușilor nepăsare față cu noi nu li s'a dat destulă atenție. Cu ocaziunea sîrbărilor nunții fiicei dîui baron de Mohrenheim, a ambasadorului rusesc în Paris, se prezentă înaintea acestuia un deputat bătrîn cu numele Frébault cu o vorbire extraordinară, în care Rusia a fost afară din seamă sîrbătorită. Baroul Mohrenheim însă băgă bine de seamă, ca în răspunsul său să nu atingă deloc situațiunea politică. „Nu este ambasadorul Țarului, care își mărită fata sa, ci numai un bun cetățean al cartierului acesta, și mulțumesc întregii vecinătăți pentru vizită”, dîse el. Lecțiunea n'a fost înțeleasă. Înainte cu câteva zile se țînu în Moscova un banchet în onoarea deschiderii expozițiunii franceze. Generalul, care reprezintă pe guvernorul, dîse următoarele: „Messieurs, noi mîncăm fiecare pentru sine. Nimenea nu dubitează, că Francezii și Rușii nu sînt buni amici, dar' se ne ferim de champagne și de toast”. Nici acum nu a fost înțeleasă lecția. . . Să iubim Rusia, dar' se nu vorbim de ea. Să ne aducem mai înainte la conștiință, că dacă se va începe ear' un războiu nou, noi Francezii mai înainte de toate și mai cu seamă socoteala noastră avem să o punem pe Franța.

Din Sîrbia.

Reprezentantul din Belgrad al ziarului „Times” a interviuit pe regentul Ristic, care cu ocaziunea discuției asupra pregătirilor de apărare în Bulgaria a dîs, că Sîrbii nici vorbă să aibă intenția de a se arunca într'un războiu; aspirațiunile sîrbesci în Macedonia sînt de natură platonice.

raturii noastre. Atunci cultura este mama și literatura e fîca aceleia.

Onorată adunare!

De aci se vede, că e greu a constata în mod absolut, că cultura sau literatura e mamă la cealaltă?

Eu le judec și le aprez pe ambele, de doi apostoli, două daruri d-de-esci înfrățite, date și câștigate neamului românesc pentru înaintarea lui omnilaterală, pentru înfrumusețarea și înălțarea lui morală, pentru îndreptățirea lui la existență de veacuri norocoase!

Eu consider cultura și literatura, ca un avent superior al sufletului, care prin lucrarea și conlucrarea sa calcă și distruge barierele vremii și ale spațiului; te face să trăiești aji epocile trecute, și să cunoști, să simți și să vezi înaintea ta neamuri și creaturi din țeri îndepărtate.

Șciți D-Voastre, că se mai dîce, că prin literatură trăiesc popoarele vecinice. — Lucru natural. Din cărțile bătrîne învățăm a petrece sufletele strămoșilor noștri; prin cetit îi primim în sufletele noastre, le pricepem stăruințele, rugăciunile și dorințele lor zădărnice sau ascultate; pricepem întregul sufletului lor, care ca un lăsamânt sufletesc se deschide înaintea noastră tuturor, ne îmbogățese, ne întărește și întregese cu menirea poruncitoare, de a deslega problemele lor și mai încolo și a desfășura progresul nostru mai departe!

Această problemă are să o deslege Europa. Anii din urmă ai minorității regelui vor fi consacrați pentru dezvoltarea internă. Sîrbia ar fi încungiu-rînd ori-ce frecare cu vecinii.

Starea în Portugalia.

Carvalho a declarat corespondentului unui ziar german, că partidul republican din Portugalia nu se cugetă la revoluție de frica unei intervențiuni a Spaniei și a luării coloniilor din partea Engliterei. Deocamdată monarhia n'are absolut nimic de temut. El s'ar a cruța pe an cinci milioane. Imprumutul parisian i-a succedat și banchieri germani au participat la el.

Voci de presă străine despre Ioan Brătianu.

(Fine.)

După-ce Brătianu a trecut în revistă numele mai multor prinți menționați de alegibili ca hospodari din punct de vedere român și după-ce a ridicat în contra fiecărui dintre ei obiecțiuni mai mult sau mai puțin fondate, împăratul observă: „Avem la mîna pe prințul Carol de Hohenzollern. Pentru-ce nu ați fi pentru el? Eu am auzit mult bine dîcîndu-se despre dînsul. De altmîntrelea, precum și d-voastră trebuie să știți, el este rudenie cu noi. Dacă concetățenii d-voastre l-ar alege, alegerea mi-ar fi foarte plăcută”. Eșînd din Tuillerii, Brătianu împărtași imediat această voință imperială triumviratului din Bucuresci, care îl autorisă de a angaja fără întîrziere negociațiuni cu tatăl junelui prinț, cu suveranul mediatizat de Sigmaringen și cu curtea de Prusia. La stăruințele sale „înaltele părți contractante” au consimțit, ca prințul Carol să fie condus în principate secret și să fie ales la sosirea sa de corpul legislativ „prin aclamațiune”. Toate arangiamentele pentru împlinirea acestui proiect curios s'au concretizat lui Ioan Brătianu, care s'a asigurat de cooperatiunea a trei gentelmani germani, în societatea cărora prințul trebuia să traverseze Austria și Ungaria în calitate de intendental lor, călătorînd atît în drumul de fer, cît și în vapor clasa a doua. După-ce au fixat înainte toate etapele călătoriei, Ioan Brătianu se întoarse cu grabă în România, pentru a primi aci pe prințul la frontiera ungaro-valachă.

La Turnu-Severin prințul debarcă din vaporul companiei danubiene, pe care el a călătorit dela Bazias în o cabină de a doua mîna, între hamali, servitori și turisti simpli, și după-ce a schimbat costumul a călătorit în trăsura cu Ioan Brătianu la Pitești, unde au fost primiți de triumvirul Goleseu și Ioan Ghica, mai în urmă și ministrul încă al României prelîngă curtea de St.-James. În cealaltă dî dimineața, 10/22 Maiu 1866 acompaniat de fiitorul său prim-ministru, eroul coronat de această întreprindere aventuriosă dar' reușită își țînu întrarea oficială în Bucuresci, în mijlocul entuziasmului și aclamațiunilor poporului, pe care el l'a guvernata așa de înțelept și cu atîta bunvoință începînd din acea dî memorabilă.

Dece ani după aceea, pe timpul insurrecțiunii Sîrbilor în contra Turciei, liberalii români cu Brătianu în frunte eșiră victorioși din alegerile generale și energicul bărbat de stat, care l'a condus în persoană pe prin-

În fine iertați să dîc:

Că literatura e atelierul moral al sufletelor unui popor, unde sufletele prezente lucră și se înțeleg ele între ele; și la lucrarea și la sfatul lor revoacă și invoacă pe giganzii spirituali ai vremilor bătrîne, ca astfel împreună să facă temelia morală la clădirca mai frumoasă a traiului din veacurile viitoare.

Aceasta e și literatura noastră. Drept aceea și D-Voastre la glasul geniului strămoșesc și pătrunși la suflet de sfântul adevăr al sentenței străbune: „non omnes, omnia scimus”, adevă un om nu poate ști toate dar' toți toate le pot și le știu, deși averea singuraticilor nu este croesiană, nici sciința lor enciclopedică, Văți adunat și angajat la o lucrare și spriginire morală, înaltă și sfîntă prin înființarea despărțemîntului acestuia merit pentru a cultiva și spriginii literatură și cultura noastră. Deci cu cea mai plină bucurie a sufletului meu Vă salut pe toți; pe cei mai mari și pe cei mai mici tot într'o formă, căci cu toții voști înaintarea omnilaterală și înălțarea morală a neamului românesc; și prin aceasta cu toții contribuiți la întemeierea dreptului nostru, de a trăica popor cu noroc în lume.

D-șeu să Vă țînz sănătoși la mulți ani!

țel Carol pe tron, fu însărcinat cu plina și întreaga direcțiune politică a statului său, din partea unui suveran, a cărei încredere absolută o posedă și din partea unui parlament, care era constituit aproape în unanimitate de partizanii sei politici.

Succesul, cu care el a guvernata slaba și clătîntoarea luntre a statului prin furtunile furioase ale războiului din 1877 și printre periculoasele stînci ale congresului din 1878, este încă în memoria tuturor. În timpul acesta plin de turburări și de pericol, Ioan Brătianu susțînu justele reclamațiuni ale României și drepturile ei suverane cu o tărie neclintită, care țînu în eșec pe puternica sa aliată și impuse respect Europei.

Serviciile ce le-a făcut statului său în vara viitoare la Berlin nu fură mai mici; el susțînu cu vigoare la congres cauză României, deși el nu fu admis decît numai ca om privat și personal; a fost așa de fericit de a pute exercicia o influență salutară și convingătoare asupra reprezentanților unor mari puteri. Patriotismul său, precum și calitățile sale de om de stat fură pe deplin recunoscute de principele de Bismarck, de contele Andrassy și de lordul Beaconsfield.

Cu un scurt interval, în care fratele său Dimitrie îl înlocui în presidenția consiliului de miniștri, Ioan Brătianu țînu singur puterea în mîna în România pînă în primăvara anului 1888, în care epocă discușiunile în propriul partid ce amenințau de a provoca turburări între cetățeni, făcură poziția sa imposibilă.

După-ce a abdis dela putere a încetat de a lua parte activă la viața politică și trîl relativ retras la moșia sa, de a cărei cultivare și prosperare el mult se interesa chiar și în perioadele cele mai ocupate ale carierei sale publice. El se falia chiar cu fina calitate a viilor sale, cu excelența untului său, cu smîntăna și laptele său produse în mari cantități în ferma sa de model, din care el trîgea cele mai curate venite pentru modesta sa existență.

Ioan Brătianu fu un om politic puțin scrupulos, dar' mîinile lui au rîmas curate de ori-șice coteșerie și de speculațiuni.

El dîce cu sine în groapă afecțiunea și recunoștința regelui său, a țerii sale, și o reputațiune indiscutabilă de patriot desinteresat și de om onest.

Întrunirea agricolă din Tilișca.

Sîliște, 15 Maiu 1891.

Reuniunea agricolă din comitatul Sibiiului, deși înființată abia de trei ani încoace, avînd în fruntea ei oameni de specialitate în ramul agriculturii, a dat dovești de roade bine-făcătoare pentru poporul agricol.

În anul prim al înființării acestei reuniuni, oamenii puși în fruntea ei, la a căror stăruință s'a și înființat, și au pus de problemă lăptirea cît se poate de mult a sîmințelor de nutreț între țeranii noștri, precum: trifoiu, luțeră, napi ș. a., cu care feurul nostru a fost și este prea puțin dat, din care cauză nu arare-ori îl vedem ducînd cea mai mare lipsă de nutreț. Nu a fost nici o întrunire agricolă, în care unii membri din comitetul acestei reuniuni să nu fi dat povețele necesare întru promovarea agriculturii în toate ramele ei.

Cu bucurie trebuie însă să constatăm, că comitetul reuniunii nu s'a mărginit numai la îndrumările date în cultivarea fînațelor. Nu, căci la cultivarea fînațelor lucrul principal sînt vitele. Deci, ca să poți ave un folos mai bun dela cultivarea fînațelor, este de lipsă, ca economul să dispună și de un soi de vite mai bun, mai nobilitat, eară nu așa după-cum i'a dat soarta.

În scopul înaintării și a acestui ram, care, putem dîce, este singurul izvor de câștig la partea cea mai mare a poporului nostru prelîngă economia de cîmp și apoi îndeosebi la populațiunea mărginașă, comitetul și-a dat toată silința și în această direcțiune.

Mijlocul cel mai potrivit, ca indemn pentru crescerea mai rațională și întroducerea de rase mai bune de vite și în aceste părți, comitetul și-a ales arangierea de expoziții de vite împreunate cu premii.

Prima expoziție de felul acesta a arangiat comitetul acestei reuniuni în comuna Rîșinari, ear' a doua în anul acesta în comuna Tilișca, în 7 Maiu.

La această expoziție au fost admise numai vitele locuitorilor din comunele Săcel, Mag, Cacova, Sibiel, Vale, Sîliște, Aciliu, Galeș, Rod și Tilișca. Pentru reușita acestei expoziții s'a constituit în comuna Tilișca un comitet arangiator, căruiu au avut a se insinua cei-ce au voit să expună. Acel comitet și-a ales arangierea de expoziții de vite împreunate cu premii.

Cu toate-că poporul nostru este din fire cam conservativ, și numai cu anevoie îl poți îndupleca spre lucruri noue, totuși putem dîce, că expoziția aceasta, ca prima de felul acesta în aceste locuri, a fost binisor cerce-

tată și bine reușită. La această expoziție s'au admis vite din grupa oilor și a bovinelor. În grupa oilor au expus 15 exponenți, dar' numai oi de rasa bărsană, și anume berbeci, oi și miei în număr de 132. În grupa bovinelor au expus 37 exponenți în număr de 43 capete. Deci preste tot au fost expuse 175 capete de vite.

În grupa oilor au expus numai locuitori din comuna Tilișca, și aceasta se explică, că cei mai mulți economi din comunele vecine au avut vitele mîinate la pașune în comune îndepărtate la câmpie.

Contingentul cel mai mare în grupa bovinelor l'au dat exponenți din comuna Sîliște, căci din toate celelalte comune abia au expus câte 7—8 capete. Comuna Sîliște, deși dispune de un hotar, putem dîce, de clasa cea mai din urmă, atît în ce priveșce mărimea, cît și calitatea pămîntului, de un timp încoace a început a întrodice un soi mai bun de vite prin cumpărarea de tauri de rasa elvețiană sau și numai bastarți. Astăzi locuitorii acestei comune dispun de astfel de vite, încât nu poate fi decît de indemn și pentru comunele vecine. Comuna Tilișca, care posedă un hotar cu mult mai potrivit pentru țînerea vitelor și ai cărei locuitori, putem dîce, se ocupă aproape exclusiv cu crescerea vitelor, a arătat, că pune prea puțin preț pe crescerea și îndeosebi pe îmbunătățirea raselor de vite. Căci precăt a excelat în expunerea oilor, pe atît de puțin a fost reprezentată clasa bovinelor. Și de vom cerceta motivul, îl vom afla în simpla cauză, că locuitorii acelei comune au rîmas pînă acum prelîngă obiceiul cel ruginit, mărginindu-se la crescerea unui soi de degenerat.

Pe la 9 oare dimineața în ziua prefiptă pentru țînerea expoziției soi și demnul președinte al reuniunii, dl Eugen Brote, însoțit de domni Demetriu Comșa, prof. sem., Petru Ciora, oficial consistorial, ca cassar al reuniunii, și Sabin P. Barcianu, conducătorul școlii de economie din Rîșinari.

Pentru examinarea vitelor expuse s'a denumit, deodată cu publicarea țînerii acestei expoziții, un juriu compus din membri ai reuniunii, ear' ca președinte al juriului a fost bravul președinte al reuniunii, domnul Eugen Brote.

Pe la oarele 10¹/₂ s'a încheiat lista de primire și astfel s'a predat acelu juriu, care apoi a examinat cu deamîruntul fiecare vită, care examinare a durat pînă la 1 oară p. merid.

După examinare juriul s'a retras în o sală din edificiul școlii în ședință, unde a avut să se pronunțe asupra premiării. Ședința juriului a țînut aproape 2 oare. După-ce juriul și-a terminat lucrarea, publicul, care a așteptat cu mare nerăbdare, s'a adunat în sala cea spațioasă a școlii. Președintele, dl Eugen Brote, arăta, fiind un public foarte numeros, prin cuvinte bine potrivite și acomodare priceperii poporului, scopul ce-l urmăreșce reuniunea agricolă prin arangearea astorfel de expoziții. Vorbirea d sale a fost cu viu interes ascultată din partea publicului, căci nici de astădată nu au lipsit povețele economice ale d-sale.

Secretarul juriului, dl Sabin P. Barcianu, dădu apoi citire acelor exponenți, pe care juriul i'a aflat de bine a-i premia, declarînd todeodată, că și mai mulți ar merita să fie premiați, dacă reuniunea ar dispune de mai mari mijloace materiale.

Pentru oile expuse s'au premiat 11 exponenți. Premiul prim pentru berbeci de prăsilă s'a oferit lui George Bratu, ear' premiul prim pentru oi de prăsilă l'a primit Ioan Prică. Au mai fost premiați: Vasile Iuga, Nicolae Prică, Pavel Banciu, Ioan Nan, Dumitru Popa, Toma Mihaiu, Pantilimon Banciu, Stefan Bratu și Pavel Bunea, toți din Tilișca.

Premiul prim pentru tauri de 7 fi. s'a oferit comunei Sîliște. Premiul prim pentru vaci de 5 fi. s'a dat lui Oprea Hășigan din Sîliște. Premiul prim pentru taurenci de 4 fi. s'a dat lui Ioan Stefla, ear' premiul prim de 3 fi. pentru vițele de un an lui Aron Gogonea din Sîliște. Au mai fost premiați comuna Tilișca, Dumitru Roman, Dumitru Hanciu, Dumitru B. Comșa, Nicolae Comă, Constantin Stefla, toți din Sîliște; Ioan Manic din Tilișca și Ioan Lazar din Galeș. Premiarea s'a făcut înaintea publicului numeros, împărțîndu-se astfel suma de 65 fiorini din fondul reuniunii agricole.

După încheierea premiării, care s'a terminat abia cătră patru oare după amiază, membrii juriului și împreună cu alți mai mulți participanți au fost invitați la o masă comună arangiată din partea primăriei comunei Tilișca. La această masă a luat parte și șeful politic al acestui cerc, dl pretor-suprem Dr. Liviu de Leményi, precum și alți onorațori din comunele învecinate, care n'au pregetat a da spriginul moral pentru reușita acestei expoziții. În decursul mesei s'au ridicat mai multe toast pentru diferite persoane, dar' nici de astădată n'au lipsit, la cererea unor eco-

nomi, povețele economice în diferite ramuri ale economiei. Pe la șese oare seara ne îndepărtăm cu toții pe la ale noastre cu inima pe deplin mulțumită de înaintările și isprăvile făcute de țînerea noastră reuniune. a. g.

CRONICĂ

Numiri. Ministrul de justiție reg-ung. a concretizat cu agendele medicale pentru teritorul tribunalului reg. din Alba-Iulia pe medicul penitenciarului de acolo Dr. Bernhard Nathan; direcțiunea financiară din Odorheiu-secuiesc a numit pe aspirantul de practicant dela perceptorul de dare de acolo Acațiu Bucsy ca practicant de perceptor fără diurnă.

Transferare. Procurorul Aurel Lazar a fost transferat dela procuratura reg. din Turda la cea din Cluj.

Distincțiunea, care i-s'a făcut dlui Dr. Ioan Popp, medic de regiment cl. I. în reg. de infanterie nr. 31, prin conferirea *crocei cu coroană de aur pentru merite*, după „Verordnungsblatt” e motivată cu „recunoșcerea serviciului de mulți ani săvîrșit cu zel deosebit și cu mult succes”.

Un ecou din Făgăraș. Ni-se trimite cu rugarea de a se publica următoarele: „*Iam fier fierique posse negabam.* În preșutul ziar „Tribuna” ca și în mai multe foi s'a înregistrat scirea, că comitele-suprem al comitatului Făgăraș, de Horváth, va fi înlocuit cu nou denumitul comite-suprem Guido Bausznern. Se poate afirma, că fără deosebire de naționalitate și confesiune acea scire a impresionat foarte neplăcut și supărăcios publicul comitatului Făgăraș, deoarece este bine cunoscut, că actualul comite-suprem, de Horváth, deși modern și el ca toți ceilalți domni ai situațiunii prezente, din răspuneri a lucrat la opera de mare stat maghiar, a făcut-o aceasta însă cu tact și îmbrăcînd mînuși moi și fine, creînd un posibil *modus vivendi* între locuitorii de diferite naționalități și făcînd astfel starea suportabilă. Se vede dar', că mare confusiune suferă mașina de stat din Budapesta, când află de bine a înlocui pe un Horváth cu un Bausznern în speranța doară, că renegatul va face mai multă ispravă ca ghiașol patriot.

Necroloage. Primul următoarele anunțuri funebrale: Dr. Ioan Moga, medic comitatens, medic-șef al societății de asigurațiune „Transilvania”, medic al consistoriului și al seminarului archidiececan gr.-or., membru al direcțiunii institutului de credit și de economii „Albina” etc. etc., după un morb greu și îndelungat, astăzi la 7¹/₂ oare seara, în etate de 44 ani, și-a dat nobilul său suflet în mîinile creatorului. Rămășițele pămîntesci ale neuitatului defunct se vor transporta Mercuri în 22 Maiu (3 Iunie) la 5 oare după amiază din locuința sa, Piața mare Nr. 17 în cimiterul gr.-or. din suburbiul Poarta Turnului spre răpaus etern. Sibiiu, 20 Maiu (1 Iunie) 1891. Ana Moga născ. Bologa, ca soție. Alexandrina, Eugenia, Aurelia, Cornelia și Ionel ca fii.

— Subscripții cu inima frîntă de durere anunță, că preabuna soție, mamă, fîcă, noră nepoată, cumnată, vară, cuseră și consăngeană Maria Podoba născ. Pop Cartzeiu a răposat în Topa deșartă la socri sei, unde s'a dorit să fie dusă cu vre-o două săptămîni mai înainte, după lungi suferințe, în anul al 28-lea al etății și în al 13-lea al fericitei sale căsătorii, în 31 Maiu a. c. st. n. la 4 oare dimineața, prouțată cu s. sacramente ale muribunților.

În meșul primăverii, când totul înfloreșce, Vieața i-se stînge și lumea o părăseșce. O tristă este moartea, când pruncuții plîngînd îi lasă a lor mamă în mormînt mergînd.

S'a stîns o vieață mult promițătoare, o soție și mamă pururea devotată chierării sale, și ai sei stau uimiți sub lovitura sorții grele, la care numai Domnul vieții și al morții poate da ajutoare și mîngăiere. Rămășițele pămîntesci se vor înmormînta Marți în 2 Iunie st. n. la 10 oare antemeridiane în cimiterul bisericii din Topa-deșartă după ritual gr.-cat. Cluj, în 31 Maiu 1891. Basiliu S. Podoba, profesor catech. gr. cat. în Cluj, ca soț, cu fii sei: Veturia, Volumnia, Coriolan și Virginia. Gavriil Pop, canonic metr., ca unchiu și părinte crescător. Alexandru Cartzeiu, econom, ca tată. Andreiu Liviu, canonic, abate și prelat papal în Lugoj, ca unchiu. Gregoriu Pop, preot gr.-or. în Barei, ca unchiu, cu soția sa și pruncii sei. Paul Pop, econom ca unchiu. Ana Bodocan născ. Pop, ca mătușe. Andreiu Felderean, preot gr.-cat în S.-Mihaiu, cu soția și prunca sa; Dr. Teodor David, paroch gr.-cat. în Iesvin; Teodor Rusu, preparand abs. și proprietar; Ioan Rusu, cancelist în Cluj, ca veri. Ioan Podoba, paroch gr.-cat. în Topa-deșartă, cu soția sa Irina Tatar, ca socri. Pamfilia Podoba, not. cerc. în Zau, cu soția sa Nina Morariu și fii sei, Aureliu Podoba, proprietar, cu soția sa Irina născ. Rogozan; Valeriu Podoba, jude comunal, cu soția sa Raveca și pruncii sei; Iuliu Podoba, oficial de post, cu soția sa Maria născ. Ratiu și pruncii; Simion Podoba cu soția sa și pruncii; Maria Podoba măr. Popoviciu cu soțul seu: Gavriil Popoviciu, preot pensionat în Agriș, ginerele seu: Nicolau Giurgiu, preot gr.-cat în Chintău, cu fii sei: Augustin, teolog, Valeriu și Ioan, studenți, fîca sa Anastasia cu soțul seu Mateiu Moldovan, adm. par. în Agriș; Irina Podoba cu fîca sa; Anastasia Podoba cu soțul seu Ioan Crișan cu fii sei ca afni și afine.

— Ioan Butarnu proprietar în Falfău, a încetat din viață după o scurtă suferință în 15 Maiu 1891 la oarele 3 p. m. în etate de 81 ani. Despre

această dureroasă și ireparabilă pierdere se încușează toate rudenile și amicii răposatului. Rămășițele pământești ale scumpului decedat s'au înmormântat în prezența unui public numeros în 17 Maiu la 3 oare p. m. în cimitirul gr.-cat. din comuna Fel-feld. Parasciiva Butnariu născ. Folea, ca soție, Florea măr. Demian, Simeon, Ana măr. Cenger și Jacob, jurist abs., ca fi și fiice. Demian Nechita și Ioan Cenger gineri. Catarina, Maria și Elena, ca nurori, Pompeiu Butnariu, Isidor, Emil, Eugenia, Letiția, Carolina, Aurelia, Simeon, Ioan, ca nepoți și nepoate. Fel-feld, 30 Maiu 1891.

Invitare. Tinerimea gimnazială din Blaj invită la petrecerea de vară ce o va arangea Sâmbătă în 6 Iunie st. n. a. c. în „Bercul metropolitan“. Blaj, 30 Maiu 1891. Comitetul arangiator. Prețul intrării: De persoană 50 cr. începutul la 2 oare p. m. Pentru cas de timp nefavorabil comitetul arangiator s'a îngrijit de localitate.

Ciudad început de funcțiune. „Magyar-Hirlap“ anunță: În 31 Maiu dimineața comisarul guvernial și totodată nou numitul comite-suprem al comitatului Bichiș, dl. Beiszig, însoțit de fiscalul superior George Oláh, încredințat de prezent cu conducerea oficiului pretorial din Oroșhaza, a plecat la Csorvás și de acolo cu trenul la Giula. Oláh s'a răntors la Oroșhaza cu trăsura; noaptea, când trecea prin Csorvás, s'a împușcat după el, dar n'a fost nimerit. Glonțul dealmintrelea era destinat pentru comite-suprem, pe care atentatorul îl credea în trăsura. Scurt timp după această încercare a fost trimisă la fața locului o patrulă de gendarmerie, care însă n'a dat de urma atentatorului.

Săritură din tren. Pasagerii trenului nr. 1091, ce circulează între Iassenova și Biserica-Albă, au fost înaintea cu câteva zile martorii unei scene mișcătoare. Un rob din Verșet, pe care îl escorta la Biserica-Albă un hauduc, în timpul mergerii trenului a deschis ușa vagonului și a sărit afară. Haiducul a sărit după el și a căzut atât de nenorocos, încât a îndurat grele răni. Oprindu-se trenul în loc, haiducul i-s'a dat îngrijirea necesară legându-i-se ranele; robul, care încă a fost rănit, a fost găsit numai în ziua următoare.

Lupul lapedă pērul, dar năravul ba! Sub titlul „Românii batjocoriți de pe catredră“ cetim în „Gazeta Bucovinei“ (din 19/31 Maiu): „Sâmbăta trecută „Junimea“, societatea studenților români dela universitatea de aici, ținuse o ședință extraordinară în sala universității nr. 3. Luni servitori vor fi descoperit la scaunele din acea sală vre-o două copiluri mai proaspete și au făcut, se vede, rectorului arătare despre aceasta. Dl. Dr. Schuller-Libloy, actualul rector al universității, însă, fără să mai cerceze cazul, făcuse amintire de el într'un colegiu al lui de Mercuri și s'a aflat îndemnat a se pronunța de pe catredră cam în următorii termeni la adresa Românilor preste tot: „Man sagt, die Rumänen wären civilisirt, das ist jedoch nicht der Fall, nachdem...“ („Se știe, că Românii ar fi civilizați, aceasta însă nu stă, după-ce...“) și aci Magnificența Sa istorisî cazul cu scaunele comișcâte, asemănându-și un vandalism comic jilele trecute în grădina publică de aici și admijend, că și acel vandalism a putut fi săvârșit de către Români.

„După-cum sântem informați, nu pentru întâia-dată s'a vorbit în universitatea de aici de pe catredră în contra poporului românesc. Ar fi timpul suprem, ca cel puțin în urma acestui incident din urmă cei competenți să iee măsurile cuvințioase, pentru-ca un popor să nu mai fie în asemenea chip batjocorit în propria sa patrie și țeară. Magnificența Sa dl. Dr. Schuller-Libloy și alții, pe care-i privesc, vor trebui să știe, că nu se află în Ungaria, acea semi-Asie, unde „șavanții“ maghiari își pot nepedeșiți permite luxul, de a insulta pe Români de pe catredră, ci în Austria, unde popoarele sânt egale și unde nu e permis a propaga chiar de pe un loc atât de însemnat ură în contra unei naționalități“.

Până aci „Gazeta Bucovinei“. Aduagem din parte-ne, că cunoașcem prea bine aici în Sibiu atât pasărea, cât și mai ales cântecul ei: este același profesor de drepturi, care de pe catredră fostei academii sibiene își debita cu aceeași fudulie comică, prelungă pretinsa sa erudițiune și sciință umitoare, necontent și desprețul suveran a tot ce e românesc. Încât pentru sciință „marele“ Schuller-Libloy își primia „recunoștință“ criticienilor de a sange și chiar a celor sășesci. Să-i pomenesci „fabricantul de cărți“ din Sibiu atunci numai de „Litterarisches Centralblatt“ din Lipsca sau de numele răposatului conducător sășesc Francisc Gebbell! Ce privesc însă românofagia incomparabilului Teuton dela universitatea Bucovinei, apoi toți juristii români ardeleni, care au avut parte de prelegerile stângace ale profesorului sibiian de istoria dreptului ardelenesc sau german, după cărțile sale în vezi nemistuite, își mai aduc și astăzi încă aminte de ura sa meschină față cu ori-ce ar semăna măcar numai a Român. Dar Schuller-Libloy a fost nevoit să-i părăsească patria, găsind un adăpost ear' numai între Români. Acestia au rămas pretutindenea unde sânt, și pișcăturile unor pigmei au numai menirea de a dovedi nimicnicia lor față cu marea dezvoltare necontentă a unui popor ca a celui românesc.

La examenul scripturistic de maturitate la gimnasul superior ort.-ort. din Suceava, precum cetim în „Gazeta Bucovinei“, s'au supus în anul acesta în zilele dela 25—30 Maiu a. c. 47 de abiturienți. Între aceștia sânt 22 Români, 14 Ovrei, 5 Poloni, 4 Nemți și 2 Armeni. 42 de abiturienți sânt interni și 5 externi.

Adunarea generală a Ligei din București. Cetim în „Românul“ (21 Maiu v.): Adunarea generală a Ligei centrale pentru unitatea culturală a Românilor se va ține mâne la ora 2 și jum. în sala cea mare a universității. La ordinea zilei este alegerea a trei membri în comitet și a trei censori.

Invențiune. În ultima ședință a academiei de sciințe din Paris s'a prezentat de către colonelul Sebent un nou calculator automatic al troiectoarelor. Această invențiune se datorește domnului major Dragomirescu din artileria română.

Cestiunea reginei Natalia la universitatea din Belgrad. O interesantă prelegere a ținut la universitatea din Belgrad despre cestiunea reginei Natalia profesorul de dreptul constituțional și internațional Dr. Milovan Milovanovic. Profesorul universitar s'a încercat a dovedi, că rezoluțiunea Scupcinei despre expulsarea reginei e legală și constituțională, pentru-că regina ca membră din familia domitoare nu poate fi scotită ca un cetățean simplu și prin urmare nici nu se poate provoca la drepturile publice-civile.

Țareviciul în Wladiwostock. În 31 Maiu moștenitorul tronului rusesc a asistat la deschiderea primei părți a liniei ferate dela Ussuri în Siberia. Țareviciul i-s'au făcut demonstrațiuni foarte entusiaste.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

(De ieri.) **Pressburg, 2 Iunie n.** Conferența începută în mănăstirea Franciscanilor în privința luării unei pozițiuni în contra reformei plănute nu a putut ajunge la nici o înțelegere, deoarece-ce membrii cei mai tineri părăsesc mai bucuoro mănăstirea, decât se se supună observației stricte.

Alba-Regală, 2 Iunie n. Cu ocașiunea banchetului al districtului bisericesc reformat Coloman Tisza a zjis: „În timpul din urmă s'au ridicat unii nori de fum, care erau să întunece lumina liberă fără-ca să nutrească focul. Ca răspătire noi vom să propagam focul confesiunii liberale, care este chemat să risipe fumul“. Aceste cuvinte au produs aplauze imense.

Vienna, 2 Iunie n. Cel din urmă buletin despre aflarea Archiducului Francisc Ferdinand constată remisiunea totală a frigurilor.

Paris, 2 Iunie n. Nuțiu Ferrata a primit instrucțiune de a nu merge cu clerul legitimist, deoarece-ce Papa se află în consonanță cu politica republicei.

Constantinopol, 2 Iunie n. O bandă de tâlhari constătătoare din 30 de Greci a depărtat șinile căii ferate orientale în apropierea Constantinopolului și au făcut prizonieri pe tot personalul căii ferate și o societate de voiageri germană. Mai multe vagoane s'au răsturnat. Călătorii răpiți sânt cei mai mulți Germani. Bancherul Israel, eliberat pentru procurarea banilor de răscumpărare, a sosit astăzi după ameați aici. Ambasadorul german a întreprins numai decât pași necesari la Sultan și la Poartă spre asigurarea vieții prizonierilor și spre a preocupă cele 200.000 franci ceruți pentru răscumpărare, cu care Israel se va întoarce la tâlhari.

(De astăzi.) **Budapesta, 3 Iunie n.** La noul edificiu al parlamentului lucrătorii au suit o columnă grea în etagiul de sus, schelele s'au surpat și columnă a cădută în adâncime, trăgând cu sine șapte lucrători, dintre care șese au fost ucis și unul greu rănit. Nenorocirea s'a pricinuit prin neglijarea măsurilor cuvințioase de siguranță și prin nesocotința ambelor organe de supraveghiere, care au fost arestate.

Berlin, 3 Iunie n. Socialistii pregătesc aici și în toată Germania adunări de protestare, în care să se reînnoască cererea desființării imediate a vămilor pe cereale. Grăul și sęcara earăși s'au ureat în preț cu șese mărci.

Paris, 3 Iunie n. Guvernul prezentează în săptămâna viitoare camerei un proiect de lege, prin care i-se asigură fiecărui lucrător după un timp de muncă de treizeci de ani o pensiune anuală până la 600 franci. Vor contribui stăpânii, lucrătorii și statul.

Belgrad, 3 Iunie n. După rapoartele unor foi, ce trebuie încă adevărite, regele Alexandru s'ar fi logodind cu cea mai tinără fiică a principelui de Muntenegru. Țarul ar fi martor la logodnă.

Bibliografie. „Scola Română“. Revistă pedagogică pentru interesele institutelor de învățământ la Români și pentru organele lor. Edată și redigată de Vasile Petri. Ese în 8, 18 și 28 a fiecărei luni în Gherla. Anul V. Nr. 14 dela 18 Maiu v. 1891 are următorul cuprins: Predarea limbii române în școalele elementare. — Herbart, biografia și principiile sale pedagogice și influența lor asupra pedagogiei. — Necesitatea reuniunilor învățătorești. — Lecțiuni din geografie și istorie. — Aforisme pedagogice. — Fundațiunea universală Carol I. — Convocări. — Varietăți. — Anecdote școlare. — Necrolog.

„Foaia Diecesană“. Organ al eparchiei gr.-or. române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Ioan Ionaș. Anul IV. Nr. 19 dela 19/31 Maiu are următorul cuprins: Partea oficială: Sinodul eparchial al dieceei Caransebeșului. — Partea neoficială: Cuvântarea Înaltpreasfinției Sale arhiepiscopului-metropolit Miron Romanul, la deschiderea sesiunii sinodului ordinar al arhiepiscopiei transilvane în 28 Aprilie v. 1891. — Fundațiunea universală Carol I. — Sola. De Carmen Sylva. — Ț Ioan Brătianu. — Din protopresbiteratul Ciocovei. De Aurel Aurel Drăgan. — Sfințirea bisericii române gr.-or. din Prigor. — Varietăți. — Bibliografie.

„Românul Literar“. Apare în fiecare Duminecă în București. Nr. 18 dela 20 Maiu v. 1891 are următorul cuprins: D'ale săptămânii. De Rovin. — Corbul (The Raven) după Edgar Allen Poe. De Gripen. — Al. N. Lahovari. (Cu portret.) — Cronică. — Adolf Maltenky. — Săptămâna politică. — La înmormântarea lui Ioan C. Brătianu. Poesie de A. Polychroniade. — Neastâmpăr. Poesie de Lucretia Suciu. — Cronică medicală. De Dr. Caroline Bertilon. — Blăstemul lui nune. Cântec popular. Culese de Ilie Dumitrescu-Ghiocei. — Mănăstirile și bisericile din România: Biserica Antim din București. — Heine. — Cafeaua ca antiseptic. — Posta „Românului“. — Potcoave de hârtie. — La curtea cu jurați. — O procedură abilă. — Boboteaza. De Oscar Léoni. — Biblioteca „Românului“. — Concursurile noastre.

A apărut de sub presă și se află de vânzare la librăriile din Bērlad:

„Românii transcarpatini“, de G. Constantinescu-Rim. Acest studiu se vinde în folosul Ligei pentru unitatea culturală a Românilor. Prețul 1 leu.

A apărut: Take Ionescu: *La politique étrangère dela Roumanie*. Prețul 1 franc. București 1891.

A apărut: Volumul 2 din *Istoria universală* partea I. (Istoria antică) de dl Ioan Slavici, profesor în București.

A apărut: Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până azi. Adunate și anotate de Vintilă Rosetti. Un volum 2 lei. La administrația „Românului“.

LOTERIE.

Tragerea din 3 Iunie st. n.

Sibiu: 39 4 72 32 28

Călindarul zilei.

23 Maiu (4 Iunie) 1891.

Italia: Mihail Măr. **Gregorian:** Florian. **Noarele:** resare 4.18, apune 7.35.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 3 Iunie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 724.4)	721.0	Diferența din preajmă	+0.6	Temperatura după Observat	+16.7	Maximul din dimineața	+25.2+13.3	Minimul din seara	V
---	-------	-----------------------	------	---------------------------	-------	-----------------------	------------	-------------------	---

Din țeară 1 Iunie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țăria
Budapesta	758	+17.5	SV	1
Sătmar	766	+20.0	A	1
Cluj	766	+18.4	V	2
Oroșova	766	+22.2	—	—
Arad	767	+18.4	NV	1
Panciova	767	+18.9	N	4

Sosiți în Sibiu.

La 2 Iunie n.

Hotel „New-Iher“. Dr. Lenger, adv., din Brașov. L. Vegh, hotelier din Ibașfalău. Elger, Kugel, Monti, Proy, Grün și Steinhardt din Vienna. Guttman și Rosenfeld din Budapesta, Augustin din Colonia, și W. Hartig din Cluj, și H. Busé din Hamburg, comercianți Gatau din București D-na Eit-I., cu familia, din Râmnic-Vâlcea.

Economic.

Starea sēmănturilor în Ungaria.

rapoartele despre starea sēmănturilor ce au sosit la ministerul de agricultură ung. dela 23—29 Maiu n. anunță următoarele: Temperatura a influențat pretutindenea, cu excepția Ardealului, favorabil dezvoltarea sēmănturilor. În general se observă o îmbunătățire, și mai zles grăul s'a îndreptat foarte mult. Prin mai multe comitate furtunile și grindina au cauzat stricăciuni. Sēmănturile de primăvară se desvoaltă îndestulitor, pe alocurea însă în urma căldurii și secetei sânt slabe. Grăul în partea stângă a Dunării s'a îndreptat mult, deasemenea pe partea dreaptă a Dunării, unde în general e mijlociu între Dunăre și Tisa în urma ploii celei calde s'a îndreptat, în general e mijlociu. În partea dreaptă a Tisei încă s'a îndreptat mult și în generale mijlociu. În partea stângă a Tisei aproape pretutindenea starea grăului e mijlocie bună și mare parte dă în epic. Între Tisa și Murăș grăul în general s'a îndreptat. În Transilvania încă s'a îndreptat încă, dar grânele de toamnă sânt slabe, cele de primăvară stau satisfăcătoare. Sęcara în partea stângă a Dunării pe ici-colea e înflorită și face pic, pe unele locuri e frumoasă, o mare parte a trebuit întoarsă și înlocuită cu alte cereale. În partea dreaptă a Dunării sęcara e frumos înspicată și înflorită, cantitativ promite o recoltă mijlocie slabă și sub mijlociu, calitativ mijlocie. Între Dunăre și Tisa sęcara de toamnă e foarte slabă, cea de primăvară e însă mai vigorosă și deasă. În partea dreaptă și stângă a Tisei starea sęcării în general e sub mijlociu. Între Tisa și Murăș e înspicată și înflorită, s'a îndreptat, dar e încă tot slabă. În Transilvania partea cea mai mare e înspicată și înflorită, starea în general e diferită. — Orzul se desvoaltă aproape pretutindenea foarte favorabil, e verde frumos și promite în general o recoltă mijlocie. Numai în comitatul Timiș e slab și se desvoaltă rău. În Transilvania seceta a stricat foarte mult orzului de toamnă, dar în urma ploii s'a îndreptat mult. — Ovșul de ambele părți ale Dunării cu puține excepțiuni e frumos, verde și se desvoaltă bine. Între Dunăre și Tisa e frumos și des, se desvoaltă bine și promite o recoltă mijlocie bună. În partea dreaptă a Tisei s'a îndreptat bine în urma ploii și partea cea mai mare e mijlociu bun și mijlociu. Între Tisa și Murăș ovșul e deasemenea frumos. În Transilvania a pălit în urma secetei, în general e însă bun. — Rapița în partea stângă a Dunării va da o recoltă slabă. În partea dreaptă a Dunării recolta rapiței în general va fi mijlocie. Între Dunăre și Tisa va fi foarte puțin rapiță și rea. De ambele părți ale Tisei rapița a fost așa de rău stricată de insecte, încât mai nici sēmănta nu o va da și unde e mai bună se așteaptă o recoltă numai de jumătate. Între Tisa și Murăș deasemenea e rea. În Transilvania singur numai în Făgăraș e bună. — Porumbul în întreaga țeara e rășirit frumos. Săpatul decurge pretutindenea și în urma temperaturii favorabile se desvoaltă bine. Pe unele locuri cauzează vermii pagube. — Păștăioasele și legumile stau în general bine și partea cea mai mare sânt deja săpate. Pe ici-colea sânt mâncate de vermi și insecte. — Cartofii se desvoaltă bine, săpatul dinteu încă nu e pretutindenea isprăvit. Prin unele comitate și în Transilvania au rășirit defectuos. — Napii de zăhar și de nutreț stau diferit, pe alocurea sânt frumoși, precând prin unele părți a fost de lipsă să se samene de două și de trei-ori. — Cânepa și inul se desvoaltă pretutindenea bine. — Vița de vie în partea stângă a Dunării prinpărțile libere de filoxeră va produce foarte slab. În partea dreaptă a Dunării și diferită; între Dunăre și Tisa și în partea dreaptă a Tisei e slabă. În partea stângă a Tisei prin ocurile neatinse de filoxeră e satisfăcătoare. Între Tisa și Murăș prospectele de recoltă sânt slabe. În Transilvania pe alocurea recolta va fi bună. — Poame vor fi puține, omidele și vermi au făcut mari devastări.

Starea procentuală la grău, sęcara, orz și ovș e următoarea: Grăul 29/6 procente sub mijlociu, 6,44 mijlociu, — Sęcara 5,7 procente preste mijlociu 61,4 procente sub mijlociu, 36,6 procente mijlocie, 2 procente preste mijlociu. — Orzul 3/4 procente sub mijlociu, 69,3 mijlociu, 27,3 procente preste mijlociu. — Ovșul 5/10 procente sub mijlociu, 73,5 procente mijlociu, 21,4 procente preste mijlociu.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 29 Maiu n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 41/2 cr. până 45/2 cr., unguresci grei tineri 45 — cr. până 46 — cr.; de mijloc 46/2 cr. până 46/2 cr., ușori 47 — cr., până 48 — cr., marfă țerănăscă grea 41/2 cr. până 43/2 cr., de mijloc 44 — cr., până 45 — cr., ușoară 46 — cr. până 47 — cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 45/2 cr. până 46 — cr., transito de mijloc — cr. până 46 — cr., transito ușori 45/2 cr. până 46 — cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Iunie n. 1891.

Săminte	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela până	dela până
Grău			
Bănățenses vechiu	76	—	77
Grău dela Tisa	76	9.85	10. —
Grău „Pesta“	76	9.80	9.95
Grău de Alba-Reg.	76	9.85	10. —
„Bacla“	76	9.85	10. —
Grău ung. de Nord	76	—	77

Săminte, vechi ori noue	Sotul	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela până	dela până
Sęcara				
Orz		70—72	7.35	8. —
	Nutreț de vinar de bere	60—62	6.65	6.86
		64—63	7.10	7.40
Ovș		89—41	6.55	6.80
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.40	6.45
	de altsoin	78	6.35	6.40
Meiu Hriscă		—	7.40	7.70

Mărf. pe tonina.	Grău	de primă de toam.	Mărf. per 100 chilogr.	Mărf. per 100 chilogr.
	Cucuruz	—	9.76	9.78
	Ovș	—	6.45	6.47
		—	6.57	6.59
		—	6.14	6.16

Produs în țeară	Sotul	Orzul	
		dela până	dela până
Sem. de trif.			
„	Lucernă ungurească	38. —	42. —
„	rafină	42. —	44. —
Oleu de rap.		37. —	38. —
Uns. de porc	dela Posta dela țeară	52.50	53. —
Slănină	svântată	—	—
„	afumată	50. —	51. —
Sân		35.50	37. —
Prune		24.50	25. —
Licior	slavon, nou	22. —	23. —
„	bănățenses	20. —	21. —
Miere	galbină străcurată	30. —	31. —
Ceară	de Rosenan	133.	134.
Spirt	brut	18.50	19.50
„	Drojdiuțe de spirt	20.50	21. —

Cursul pieței din Sibiu.

Din 3 Iunie n. 1891.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.25	vând.	9.32
Lire turcesci		10.40		10.50
Imperiali		9.40		9.50
Ruble rusesci		1.37/8		1.39/8

Bursa de Budapesta.

Din 1 Iunie n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie 5%	104.90
Imprumutul căilor ferate ung.	101.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	116.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	99. —
Bonuri rurale ung.	92.25
„ croato-slavone	104.40
Obligațiunile desp. regalilor	97.50
Imprumut cu premiu ung.	136.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	129. —
Renta de hârtie austriacă	92.75
„ argint austriacă	92. —
„ aur austriacă	111. —
Losurile austr. din 1860	148. —
Acțiunile băncii austro-ungare	996. —
„ de credit ung.	343.25
„ „ austr.	299.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economi.	—
„ Albina	102. —
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.52
Napoleon-d'ori	9.32
Mărci 100 imp. germane	57.75
Londra 10 Livres sterlingi	118.10

Bursa de Vienna.

Din 1 Iunie n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ hârtie 5%	104.75
Imprumutul căilor ferate ung.	101.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	116.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	113.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	91.60
Bonuri rurale ung.	92. —
„ croato-slavone	104.40
Imprumut cu premiu ung.	136.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	129. —
Renta de hârtie austriacă	92.40
„ argint austriacă	92.40
„ aur austriacă	110.90
Losuri austr. din 1860	

Nr. 2327/1891.

[1076] 2-3

Provocare.

În urma ordinului înaltului ministru reg. ung. de interne din 14 l. c. nr. presidial 1200 toți domni care posed decorațiuni (orduri) și nu aparțin statului militar, sînt provocați prin acesta a comunica subscrisului pînă cel mult la 8 Iunie a. c. adresa d-lor pentru scopul de a pute prevedea cu date formulate anumite.

Sibiu, 29 Maiu 1891.

Capitanul poliției orașenești: R. Simonis m. p.

Publicațiune.

Duminecă în 14 Iunie a. c. st. n. se va ține în cancelaria comunală Boița licitațiune publică pentru darea în tăiere a unei părți de pădure camunale pe Lotriori, numită Tipa, pe timp de 5-10-15-20 ani dela 15 Iunie 1891 st. n. cu prețul pro stîngin metric.

Condițiunile se pot vedea ori-cînd în oarele oficioase în cancelaria comunală.

Prețul strîgării pro stîngin metric 1 fl. 20 cr.

Ca vadiu e a se depune înainte de licitațiune suma de 200 fl. v. a.

Boița, în 18/30 Maiu 1891.

[1077] 2-3

Primăria comunală.

Toceai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

„Munteana“, societate de credit și păstrare pe acții în Ofenbaia.

[1075] 2-3

Avis.

„Munteana“, societate de credit și păstrare pe acții în Ofenbaia, primesce depuneri spre fructificare cu 6% interese.

Ofenbaia, în 28/16 Maiu 1891.

Directiunea.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

adin, paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc. Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Advertisement for 'Prăsirea pomilor' (Fruit tree care) by D. COMȘA, member of the central committee of the Romanian Agricultural Society. Price: 12 cr. per copy.

COMASSĂRILE

de Ioan Cornea,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- List of books for sale in the popular library, including titles like 'Pădureanca', 'Fata Stolerului', 'Ce n'a fost și nu va fi', etc.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1891.

Large table showing train schedules and fares between various stations including Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, and Brașov.

Ediția și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necea.